

VYÖHYKKEEN SANOMA

Seurakuntaneuvosto: Avain sielujen pelastamiseen

Vanhin Erich Kopischke

Euroopan vyöhykkeen johtaja

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin päämääränä on auttaa perheitä ja yksittäisiä ihmisiä pääsemään korotukseen. Sen vuoksi kirkon opit, periaatteet ja ohjelmat keskittyvät jumalallisesti säädettyihin tehtäviin – auttamaan jäseniä elämään Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan, kokoamaan Israelia lähetystyön avulla, pitämään huolta köyhistä ja avuntarvitsijoista sekä rakentamaan temppeleitä, joissa elävät ja kuolleet voidaan lunastaa pappeuden pyhien toimitusten ja liittojen kautta.

Seurakuntaneuvoston tulee olla avainasemassa näissä pyrkimyksissä. Tämän uuden vuoden alkaessa kutsumme jokaista johtajaa ja jäsentä pohtimaan kirkon korottavaa päämäärää sekä seurakuntaneuvoston mahdollisuuksia siunata ja pelastaa taivaallisen Isän lapsia sekä vaikuttaa heihin auttamalla toteuttamaan Hänen suurta tarkoitustaan ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttamiseksi. Mitä se merkitsee minulle johtajana ja neuvoston jäsenenä tai minulle jäsenenä omassa kirkon tehtävässäni? Kuinka minä voin antaa panokseni? Ketä minä voin auttaa ja kehen minä voin vaikuttaa?

Viime elokuussa vyöhykkeen johtokunta sai merkittävän hengellisen ilmoituksen. Kun pohdimme ja rukoilimme, mitä meidän oli määrä tehdä Euroopan vyöhykkeen johtokuntana, meissä jokaisessa heräsi voimakas halu kaksinkertaistaa kirkon aktiivisten jäsenten määrä Euroopassa seuraavien 10 vuoden kuluessa. Menimme temppeleihin rukouksen ja paaston hengessä, ja jokainen sai voimallisen vahvistuksen Hengeltä. Tuo kokemus on liikkeelle-panevana voimana kaikissa ajatuksissamme,

tavoitteissamme, suunnitelmissamme ja toimissamme. Olemme laatineet rukoillen vyöhykkeen suunnitelman. Olemme neuvotelleet johtokuntana ja vyöhykeseitsenkymmenien kanssa. Nyt neuvottelemme koordinaatorkokouksissa vaarnajohtajien ja lähetysjohtajien kanssa.

Vanhin Erich Kopischke

Yritämme tavoittaa 'sen yhden' aina kun vain voimme ja tarkastelemme ja arvioimme jatkuvasti työtämme.

Tämä vyöhyketason esimerkki on innoittanut monia vaarnajohtajistamme ja lähetysjohtajistamme. Kutsumme on, että jokainen seurakuntaneuvosto Euroopan vyöhykkeellä pyrkii rukoillen saamaan innoitusta kirkon korottavasta päämäärästä. Herra on luvannut: "Saat nauttia Herran hyvyttä, hän antaa sinulle mitä sydämesi

toivoo" (Ps. 37:4). Me lupaamme teille, että Herra siunaa teitä pyhillä, jumalallisilla toiveilla. Kun neuvottelette, rukoillette ja pyydätte vahvistusta, Herra vahvistaa voimallisesti teidän toiveitanne ja te kykenette asettamaan yksilöä ja seurakuntaa koskevia tavoitteita. Julkaisussa *Saarnatkaa minun evankeliumiani* sanotaan: "Tavoitteet kuvaavat sydämemme haluja ja näkemystämme siitä, mitä voimme saavuttaa. Tavoitteiden ja suunnitelmien avulla toiveemme muuttuvat toiminnaksi. Tavoitteiden asettaminen ja suunnittelu ovat uskon osoitus." (S. 154.)

Teidän ei odoteta ottavan meidän tavoitteitamme omiksenne eikä soveltavan niitä suoraan omaan tilanteeseenne. On tärkeää, että opitte asettamaan rukoillen omat tavoitteenne ja tekemään rukoillen omat suunnitelmanne. Kun olette yhtä neuvostona, astuu Herran voima sydämeenne ja seurakuntianne. Saatte nauttia samoista siunauksista, joita kirkon jäsenet kokivat Alman aikana:

”Ja hän antoi heille käskyn, ettei heillä pidä olla mitään kiistaa keskenään, vaan että heidän tulee nähdä asiat samanlaisina, ja heillä tulee olla yksi usko ja yksi kaste, ja heidän sydäntensä tulee olla yhteen liittyneinä ykseydessä ja rakkaudessa toisiaan kohtaan. Ja näin hän käski heidän saarnata. Ja näin heistä tuli Jumalan lapsia.” (Moosia 18:21–22.)

Piispa ei ole yksin. Häntä auttamaan on kutsuttu muita. Jokaisella, joka on kutsuttu tehtävään tässä kirkossa, on valtuus Jumalalta. Meitä on kutsuttu yhdistymään sielujen pelastamisessa ja katsomaan eteenpäin yhdessä neuvostona, jolla on yksi usko ja jonka sydämet ovat yhteen liittyneinä ykseydessä ja rakkaudessa toisiamme kohtaan. Se on se tapa, jolla meistäkin tulee Jumalan lapsia.

Pyhissä kirjoituksissa meille annetaan voimallisia periaatteita, joita seurakuntaneuvostot voivat sovittaa yksilöllisiin tarpeisiinsa. Kuten kaikki evankeliumin periaatteet, ne auttavat meitä vahvistamaan omaa uskoamme Jeesukseen Kristukseen ja tuomaan pelastuksen omalle sielullemme. (Ks. OL 4:4.)

- Meidän täytyy kokoontua usein neuvostona ja meillä täytyy olla halu ja suunnitelma auttaa niin kirkkoon kuulumattomia kuin jäseniäkin tulemaan Kristuksen luokse sekä muistamaan ja pitämään liittonsa:

”Mutta Jumalan lapsia käskettiin kokoontumaan usein yhteen ja liittymään paastoon ja voimalliseen rukoukseen niiden sielun hyvinvoinnin puolesta, jotka eivät tunteneet Jumalaa” (Alma 6:6).

- Me muistutamme kirkon jäseniä olemaan uskollisia liitoilleen ja kutsumme kaikkia muita kuulemaan evankeliumia, tekemään parannuksen ja menemään kasteelle:

”Teille, jotka kuulutte kirkkoon, minä puhun käskynä, ja niille, jotka eivät kuulu kirkkoon, minä puhun kutsuna, sanoen: Tulkaa ja ottakaa kaste parannukseen, jotta tekin pääsisitte osalliseksi elämän puun hedelmästä” (Alma 5:62).

- Me kutsumme ihmisiä rukoilemalla heidän puolestaan ja pyytämällä sitten heitä tulemaan, näkemään ja tuntemaan:

”Ja nyt, pitäkää valonne korkealla, jotta se loistaisi maailmalle. Katso, minä olen valo, joka teidän on pidettävä korkealla – se, mitä te olette nähneet minun tekevän. Katso, te näette, että minä olen rukoillut Isää, ja te kaikki olette sen todistajina. Ja te näette, että minä olen kieltänyt ketään teistä menemästä pois ja sen sijaan olen käskenyt, että te tulisitte minun luokseni voidaksenne tuntea ja nähdä; samoin tehkää te maailmalle.” (3. Nefi 18:24–25.)

- Emme saa koskaan antaa periksi kenenkään kohdalla:

”Älkää kuitenkaan karkottako häntä synagogistanne tai jumalanpalveluspaikoistanne, sillä sellaisia teidän tulee edelleen palvella; sillä kukaties he vielä palaavat ja tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, ja minä parannan heidät; ja te olette keinona pelastuksen tuomisessa heille” (3. Nefi 18:32).

- Meidän täytyy kutsua ihmisiä ”yksitellen”:

”Ja tapahtui, että väkijoukko meni pistämään kätensä hänen kylkeensä ja tunnustelemaan naulojen jälkiä hänen käsissään ja jaloissaan; ja tämän he tekivät menen yksitellen, kunnes he kaikki olivat menneet ja näkivät omin silmin ja tunsivat omin käsin ja tiesivät varmasti ja todistivat, että se oli hän, jonka profeetat olivat kirjoittaneet tulevan” (3. Nefi 11:15).

Kun me toteutamme tosia periaatteita, todistuksemme vahvistuu. Me kasvamme lukumääräisesti ja voimassa. Nuoremme pysyvät aktiivisina ja valmistautuvat lähetystyöhön. Vähemmän aktiiviset jäsenet tulevat taas aktiivisiksi. Yhä useammat taivaallisen Isän lapsista liittyvät kirkkoon ja nauttivat evankeliumin siunauksista. Tulokset hämmästyttävät meitä mittaamattomasti. (Ks. Hel. 3:25–26.)

VERKOSSA

Videoita verkkosivuilla

Tässä osiossa julkaistaan kirkon virallisen suomenkielisen verkkosivuston www.mormonit.fi sisältöön liittyviä vinkkejä. Verkkosivuston kautta on saatavilla yhä enenevässä määrin materiaalia, ja tässä osiossa pyritään kertomaan näistä.

Kirkon virallisilla suomenkielillä verkkosivuilla www.mormonit.fi on katsottavissa

esittelyvideo Euroopan vyöhykkeen johtokunnasta. Videon voi katsoa napsauttamalla etusivun Tervetuloa-otsikon alla olevasta ensimmäisestä jutusta kohtaa [katso video].

Lisäksi kohdassa ”Tietoja kirkosta/kirkosta kertovia elokuvia” on katsottavissa useita kirkon oppiin ja toimintaan liittyviä lyhyitä suomenkielisiä videoita. ■

Eräs piispa Sheffieldissä Englannissa näki unen, jossa hän näki seurakuntansa menestyvän erittäin hyvin. Vastauksena uneensa hän sai toisenkin lähetysaarnajaparin, vapautti kaksi neuvonantajaansa ja kutsui toisen heistä seurakuntansa lähetystyönjohtajaksi ja toisen seurakunnan lähetystyönjohtajan apulaiseksi. Seurakuntaneuvostossa he laativat seurakunnan lähetystyösuunnitelman ja asettivat tavoitteeksi 24 kastetta vuonna 2009. He päättivät kutsua ihmisiä tulemaan taas aktiivisiksi. Tammikuussa 2009 seurakunnan sakramenttikokoukseen osallistui 100 ihmistä. He saavuttivat 24 kasteen tavoitteensa vuoden puolivälissä, ja pian joka sunnuntai paikalla oli yli 160 ihmistä. Olemme vakuuttuneita siitä, että edistymistä voidaan nähdä ja sitä nähdään jokaisessa seurakunnassa, jossa piispa ja seurakuntaneuvosto tekevät työtä ykseydessä.

Näemme, kuinka Siion kukoistaa ”ja kasvaa kauneudessa ja pyhydessä” sen rajat laajenevat, sen vaarnat vahvistuvat, ”niin, totisesti minä sanon teille, että [Siion nousee ja puukeutuu] kauniisiin vaatteisiinsa” (OL 82:14). ■

PAIKALLISIA UUTISIA

Kotimaansivut uudistuneet

Tästä tammikuun 2010 numerosta alkaen on kotimaansivujen ulkoasu muuttunut. Samalla sivujen sisältöä on muutettu pelkistä uutissivusta enemmän käsittelemään jäsenten elämää ja evankeliumin vaikutuksia.

Sivut tulevat jatkossa sisältämään lyhyitä juttuja jaettuina seuraaviin osioihin:

- Paikallisia uutisia
- Jäsenet kertovat
- Mistä tiedän
- Lempikohtani pyhissä kirjoituksissa
- Kuin Jeesus mä olla tahdon
- Lukijapostia
- Verkossa

Jatkossa toivomme jäsenten vaikuttavan entistä enemmän sivujen sisältöön lähettämällä näihin osioihin soveltuvia juttuehdotuksia kotimaan sivujen toimittajalle. Tässä numerossa kunkin osion lopussa on kerrottu, millaisia juttuja siinä osiossa tullaan jatkossa julkaisemaan. Kotimaan sivujen artikkeleihin on kokonaisuudessaan edelleenkin käytettävissä 8 sivua, joista noin puolet käytetään vyöhykkeen johtokunnan pyytämään sanomaan ja uutisjuttuihin. Loput 4 sivua käytetään yhden tai useamman yllämainitun osion artikkeleihin. Kaikkia osioita ei siis välttämättä ole joka numerossa.

Artikkeliehdotukset voi lähettää osoitteella mirkku.karumo@kolumbus.fi tai postitse osoitteella Mirkku Karumo, Keltarousku 4, 02730 Espoo.

Valokuvien tulee olla tasovaatimusten mukaisia ja hyvälaatuisia. Kuvat voivat olla sähköisessä muodossa korkealla resoluutiolla mieluiten jpg-muodossa.

Toimituksesta materiaalit lähtevät painoon kunkin kuukauden alussa runsaat kolme kuukautta ennen julkaisukuukautta. Yleiskonferenssinumerot

ilmestyvät touko- ja marraskuussa, jolloin ei julkaista kotimaansivuja. ■

Kuin Jeesus mä olla tahdon -osio

Tässä osiossa julkaistaan lasten kokemuksia jostakin Alkeisyhdistyksen Evankeliumin tasovaatimukseni -kohdan mukaisesta kokemuksesta. Jutun pituus enintään 100 sanaa.

Lukijapostia-osio

Tässä osiossa julkaistaan lukijoiden palautteita Liahonasta tai kotimaan sivuista. Jutun pituus enintään 100 sanaa.

Maanmurtotilaisuus Tampereella

Markku Partanen

Kesäinen heinäkuun päivä helli niitä noin 70 jäsentä, jotka olivat kokoontuneet yhteisjuhlistamaan uuden vaarnakeskuksen maanmurtotilaisuutta Tampereella lauantaina 11. heinäkuuta 2009. Tilaisuus pidettiin entisen vaarnakeskuksen tontilla Pellervonkatu 1:ssä,

Tampereen uuden vaarnakeskuksen tietokonekuva.

missä vanhasta rakennuksesta oli muistuttumassa enää vain syvä kuoppa sillä kohtaa, jossa rakennus oli aikanaan sijainnut.

Tilaisuudessa kuultiin kaksi puhetta, joista ensimmäisen piti Pekka Vaissi. Hän muisteli puheessaan kirkon historiaa Suomessa ja Tampereella ja edellisen vaarnakeskuksen rakentamisen vaiheita. ”Kun tuli vuoro aloittaa Tampereen kappelin rakentaminen, niin kirkon ohjelmalla oli rakentaa se seurakuntien omilla voimilla talkootyönä. Tähän rakennustyöhön kutsuttiin seurakuntien avuksi erityisiä rakennuslähetyssaarnaajia, jotka saattoivat tehdä työtä kokopäiväisesti, mutta joiden ylläpidon seurakunta kustansi ja järjesti.

Rakennustyön johtajiksi kutsuttiin joitakin amerikkalaisia veljiä, jotka tulivat tähän tehtävään perheensä kanssa. Me tamperelaiset saimme rakennustyön johtajaksi Lennart Lappalaisen vaimonsa Eilan kanssa. ’Lennu’ oli todella tarmokas rakennusmestari, jonka luonnollisena päämääränä oli saada kappeli mahdollisimman pian valmiiksi. Mutta silti rakennuksen valmistuminen näillä voimilla vei aikaa noin kaksi ja puoli vuotta. Ihmiset kaupungilla alkoivat jo puhua ’Iisakin kirkosta’, mutta toisaalta he monta kertaa toivat esille myös kunnioituksensa tällaista vapaaehtoista yritteliäisyyttä ja uskoa kohtaan.

Rakennustyöt aloitettiin suoperäisen maan paalutuksella marras-tammikuun välisenä aikana 1963-1964. Betonipaaluja junnattiin maahan peräti 147 kappaletta, joista pisimmät rakennuksen itäpäässä olivat neljätoistametrisiä. Entinen kappelirakennus oli silloin Pellervonkadun suuntainen. Varsinainen rakennustöiden aloitusjuhla pidettiin heinäkuun 18. päivänä 1964. Kappelin valmistumisjuhlaa vietettiin sunnuntaina 28. elokuuta 1966.”

Veli Vaissin puhe toi lämpimiä muistoja niiden mieleen, jotka itse olivat olleet rakentamassa vanhaa vaarnakeskusta, ja ne jotka eivät olleet, saivat hyvän käsityksen rakennuksen eteen tehdyistä uhrauksista. Veli Vaissi toi puheessaan esille myös

VALOKUVA: MARKKU PARTANEN

VALOKUVA: MARKKU PARTANEN

Viralliset lapionpistot: Pekka Vaissi, piispa Reijo Jantunen, vaarnajohtaja Matti Jouttenus ja piispa Matti Härö.

Maanmurtamiseen saattoivat osallistua kaikki nuorimmasta vanhimpaan.

sen, että vaikka vanhan vaarnakeskuksen tuhoutuminen tulipalossa 5. tammikuuta 2008 oli suuri menetys, siitä voi seurata jotakin hyvääkin. ”Aluksi tämä kirkkorakennuksemme palo tuntui meistä suurelta onnettomuudelta ja järkytti mieltämme, mutta pian tajusimme, että niin suurelta onnettomuudelta kuin kappelimme tuhoutuminen tuntuikin, niin tämä menetys saattoi sittenkin koitua uudeksi siunaukseksi seurakunnallemme. Ja näinhän nyt on tapahtumassa. Ilman tuota katastrofia emme nyt seisoi tässä juhlatilaisuudessa aloittamassa uuden ja entistä paremman seurakuntakeskuksen rakentamista. Olihan vanha kappelirakennuksemme palvellut jo yli neljäkymmentä vuotta ja käynyt varsin ahtaaksi ja muutenkin rapistunut. Herra ilmeisesti tiesi, että tarvitsemme uuden seurakuntakeskuksen.”

Tilaisuuden johtavana virkailijana toimi vaarnajohtaja Matti Jouttenus. Puheessaan vaarnajohtaja Jouttenus kertoi uuden vaarnakeskuksen piirteistä: ”Tälle tontille nousee kaunis uusi kirkkorakennus, hieman eri paikkaan kuin edellinen. Se tulee olemaan käytännöllisempi ja toimivampi rakennus kuin edellinen. Kerroksia on kolme, joista kaksi varsinaisesti kirkkokäytössä, ja kaikki kerrokset sijoittuvat maan päälle.”

Vaarnajohtaja toi esille myös kirkkorakennuksen merkityksen ja sen, että talkootyön sijaan uusi rakennus tullaan rakennuttamaan kirkon jäsenten lahjoitusvarojen turvin. ”Kirkkorakennus on paikka, jonne ihminen voi tulla ja tuntea yhteenkuuluvuutta, tuntea, että häntä rakastetaan ja hän on tärkeä. Kirkossa ihminen voi tuntea Pyhän Hengen vaikutuksen, nauttia sakramentin, uudistaa kasteenliittonsa Jumalan kanssa, tuntea kunnioitusta ja palvelua.

Edellinen kirkko rakennettiin paljolti talkootyönä ja sitä laajennettiin talkootyönä, ja monet meistä ovat olleet mukana. Ne ovat olleet tärkeitä tilaisuuksia lujittaa ykseyttä ja rakkautta. Meillä on hyviä muistoja näistä hetkistä. Nyt kirkko on kasvanut ja edistynyt ja jäsenten usko on vahvistunut siihen mittaan, että kymmenysvarat riittävät kirkon kaikkiin rakennushankkeisiin, myös Tampereen uuden kirkon rakentamiseen.”

Puheiden lisäksi tilaisuudessa kuultiin musiikkia sekä yhteislauluna että kuoron esittämänä. Tilaisuus päättyi maanmurtoon, johon pappeusjohtajien jälkeen kaikki halukkaat saivat osallistua.

Tampereen kahden seurakunnan parisataa aktiivista jäsentä ovat kokoontuneet vuokratiloissa Pyynikillä. Uuden vaarnakeskuksen rakentaminen alkaa paalutuksella ja perustusten teolla kesän 2009 aikana, minkä jälkeen varsinainen rakennustyö voi alkaa. Uusi vaarnakeskus sijoittuu tontille niin, että rakennus on Hälläpyöränkadun suuntainen. Tavoitteena on, että rakennus on valmis vuoden 2010 loppuun mennessä. ■

Tampereen vaarnan Nuorten Naisten leiri "Soihdunkantaja"

Nanna Happonen

Jyväskylän tuntumassa Leppälahden leirikeskuksessa 13.–17. heinäkuuta 2009 pidetty Soihdunkantaja-teemainen Tampereen vaarnan Nuorten naisten leiri aloitettiin maanantaina sateisissa merkeissä noin viidenkymmenen nuoren naisen ja viidentoista aikuisen voimin. Ensimmäisen päivän leiriohjelma jouduttiin valittavasti siirtämään sääolojen vuoksi sisätiloihin, mutta loppuviikon sää olikin sitten melko selkeä ja leiriläiset saivat nauttia ulkoilmasta ja kauniista luonnosta.

Leiriaamut alkoivat aikaisin yhteisellä aamunavauksella ja aamiaisella joka aamu, jonka jälkeen sitten jakauduttiin erilaisiin puuhiin leiritasoittain. Rutineihin kuului myös päivittäinen pyhien kirjoitusten tutkiminen oman ryhmän kanssa "leirieron" johdolla sekä uinti ja saunominen. Näiden päivittäisten askareiden lisäksi oli eri päville järjestetty monenlaista ohjelmaa.

Tiistaina ja keskiviikkona aamupäivät kuuluivat

Leiriläiset yhteiskuvassa.

mukavasti, kun puolet tytöistä oli kartuttamassa ensiaputaitojaan ja puolet askartelemassa säilytyskoteloa Edistymiseni-ohjelman materiaaleille. Iltapäivällä vuorossa oli nuoremmille tytöille leirisuoritusrasteja, joita nuorleirinjohtajat heille vetivät. Iltaohjelmat oli järjestetty monipuolisesti niin että jokaiselle oli jotain: tiistaina oman valinnan mukaan jumppaa tai itsepuolustusta ja keskiviikkona pelejä, näyttelemistä ja herkuttelua.

Tänä vuonna vaelluksen yhteydessä tytöt pääsivät kokeilemaan melontaa, ja sitä harjoiteltiin ensin keskiviikkona, jotta torstain vaellus sujuisi mutkattomasti. Vaelluksella ensin joko käveltiin tai melottiin muutaman kilometrin matka ja sitten vaihdettiin toisen ryhmän kanssa liikuntamuotoa. Lounas valmistettiin luonnossa joko leiripaikalla tai matkan varrella retkikeittimellä. Illalla pidettiin ulkona kauniissa ilta-auringon paisteessa todistuskokous, jonka yhteydessä kuultiin vaarnan johtokunnan ja korkean neuvoston tervehdysten lisäksi monia hienoja todistuksia niin tytöiltä kuin aikuisiltakin.

Perjantaiamuna olikin jo leirin lopetuksen ja loppusiivouksen vuoro. Viikko oli kulunut yllättävän nopeasti, ja kun tavarat oli pakattu ja brunssi nautittu, oli hyvästien aika. ■

JÄSENET KERTOVAT

Marjaretken siunaukset

Pentti Jäkkö
Lappeenrannan seurakunta

loitsen Suomen satoisasta luonnosta. Joka syksy käymme jokamiehen oikeutta käyttäen poimimassa lähimetsissä marjoja.

Elokuun viimeisenä viikonloppuna lähdin jälleen vaimoni kanssa poimimaan mustikoita ja jo kypsyneitä puolukoita.

Ajoimme noin 12 km autolla tuttuun metsään, ja kolmen ämpärin kanssa lähdimme etsimään marjoja. Marjoja löytyi, uurasimme muutamia tunteja keräten ämpärillisen mustikoita ja kaksi ämpärillistä puolukoita, ja niin hyvällä mielellä runsasta satoa kantaen kävelimme autolle. Mutta voi kauhistus, päästyäni auton luo huomasi kadottaneeni auton avaimet.

Tutkin hädissäni kaikki taskut. Ei avaimia, ne olivat pudonneet. Katselin auton läheltä, ei löytynyt. Hätäannyn todella. Jos avaimet olivat pudonneet metsään, niin niitähän oli mahdoton löytää.

Olin vihainen itselleni huolimattomuudestani, mutta samalla

tajusin, että tarvitsin apua. Ajattelin myös, että olimmehan tekemässä hyvää. Vaimoni oli luvannut seurakuntamme sokealle sisarelle mustikoita, ja niitä olimme nyt keränneet. Miksi tällainen päätös retkellemme?

Rukoilin taivaallista Isääni, että Hän auttaisi minua löytämään avaimet. Niin mahdolltomalta kuin tuntuikin löytää pienet avaimet metsästä, varpujen ja pusikoiden keskeltä, niin lähdin kuitenkin etsimään. Kävellessäni katsoin koko ajan maastoa ja samalla rukoilin. Käveltyäni noin 150 metriä muistin, että sillä kohdin aloin marjojen keräämisen.

Pentti Jäkkö

Mietin, jatkanko suoraan vai menenkö oikeaan vai vasempaan ja minulle tuli tunne, että mene vasemmalle. Kävelin noin 30 metriä ja näin – siinä ne olivat, siellä pensaan juurella olivat avaimeni. Järkytyin niin, että menin heti polvilleni ja kiitin Jumalaa hänen kaikista siunauksistaan minulle ja perheelleni.

Lapsuudestani saakka taivaan Isä on kuullut rukoukseni ja kiitin, että vielä nyt ollessani 71-vuotias hän vahvisti lapsen uskoani. Marjaretkemme päättyi onnellisesti Jumalan vahvistavaan siunaukseen. ■

Jäsenet kertovat -osio: Tässä osiossa julkaistaan juttuja, joissa keskitytään johonkin ongelmaan, jonka kyseinen henkilö on voinut ratkaista evankeliumin mukaisella elämällä tai johonkin tapahtumaan, joka opettaa tärkeästä evankeliumin periaatteesta. Nämä ovat kirjoittajien omakohtaisia kokemuksia. Jutun pituus enintään 300 sanaa.

LEMPIKOHTANI PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

Moroni 7:48

Ami Kempainen
Helsingin 3. seurakunta

Rukoilkaa siis, rakkaat veljeni, Isää koko sydämen voimalla, että täytyisitte tällä rakkautella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille; että teistä tulisi Jumalan lapsia; että me hänen ilmestyessään olisimme hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on; että meillä olisi tämä toivo; että meidät puhdistettaisiin niin kuin hän on puhdas. Aamen." (Moroni 7:48)

Ami Kempainen

Mitä enemmän pystymme ottamaan vastaan Kristuksen sovitustyön siunauksia parannuksenteon ja kuuliaisuuden kautta, sitä enemmän tunnemme Hänen rakkauttaan. Tuo lahja saattaa meidät tuntemaan suurempaa rakkautta Vapahtajaamme ja taivaallista Isäämme sekä lähimmäisiämme kohtaan. Kasvanut rakkaus asettaa meidät polulle, jossa voimme palvelun kautta oppia tuntemaan Vapahtajamme ja jopa viimein tulla sellaiseksi kuin Hän on.

Tunnettuani tuota rakkautta niin palvelustyössä kuin synkinäkin aikoina on se mielestäni arvokain lahja, mitä voimme osaksemme saada ja on kaiken tavoittelemisen arvoinen. Ei ole siis mielestäni ihme että Mormon kehottaa meitä rukoilemaan koko sydämen voimalla saadaksemme tuon rakkauten siunauksen osaksemme. ■

Lempikohtani pyhissä kirjoituksissa -osio: Tässä osiossa julkaistaan nuorten jäsenten omia ajatuksia heidän mielikohdastaan pyhissä kirjoituksissa ja miksi he pitävät tästä kohdasta. Jutun pituus enintään 250 sanaa.

Käynti temppelissä täytti minut rauhalla ja ilolla

Tuomas Sarpolahti

Espoon 1. seurakunta

Vajaa kolme vuotta sitten tunsin erikoisen tunteen. Tunsin, kuinka kiinnostukseni uskontoon liittyviin asioihin sai uuden käänteen. Aloin miettiä paremmin, mitä haluan elämältäni, olenko tyytyväinen nykyiseen elämäni vai puuttuuko siitä jotain. Ei tarvinnut kovin pitkään miettiä, kun huomasin, että kyllä puuttuu. Niinpä aloin tutustua tämän kotikaupunkini Espoon eri seurakuntien elämään.

Syksyllä 2006 Leppävaaran alueelle avattiin kirkon temppeli. Siitä tuli oikein kutsukin kotiin, "Avoimet ovet temppelissä". Se tuntui kiehtovalta, tunsin vahvasti, että tuonne haluan mennä.

Jono temppelin luona oli pitkä, mutta veti hyvin. Katsoin kirkon esittelyfilmin ja siirryimme temppeliin. Paikka oli upea. Sellainen paikka, jossa en ollut koskaan ennen käynyt. Se oli ihmeellisellä tavalla samalla juhlallinen ja jotenkin kummallisesti ihan kuin tuttu.

Kierroksen jälkeen sai esittää kysymyksiä ja täyttää kupongin, jolla voi tilata Mormonin kirjan. Täytin kortin ja lähdin kotiin. Olo oli kummallisen rauhallinen ja tyyntä.

Seuraavana päivänä ajattelin

yhä käyntiäni temppelissä ja sitä kuinka se oli vaikuttanut minuun niin vahvasti. Ajattelin että ehkä olin ollut vain uupunut ja siksi jotenkin "herkässä" tilassa.

Päätin mennä uudelleen, kun avoimet ovet olivat yhä käynnissä. Ja kas kummaa, sama ilo ja rauha täyttivät minut jälleen. En kuitenkaan vielä silloin tullut tutustuneeksi kirkkoon paremmin.

Meni muutama aika ja ovikello soi. Ovella seisoi kaksi lähetyssaarnaajaa, jotka ojensivat minulle kirjan, jonka olin tilannut. Olin hieman hämmentynyt, mutta otin kiitollisena kirjan vastaan. Lähetyssaarnaajat kysyivät saisivatko he palata luokseni ja keskustella lisää kirjasta. Mietin hetken ja vastasin ottavani yhteyttä, kun olin ensin tutustunut kirjaan. Selailin kirjaa hetken, mutta koska minulla oli kiire lähteä iltavuoroon töihin, niin laitoin kirjan hyllyyn ja ajattelin palata siihen myöhemmin.

Niin siinä sitten kävikin, palasin asiaan myöhemmin. Vuotta myöhemmin. Huomasin eräänä päivänä Mormonin kirjan hyllyssä ja avasin sen. Sen ensi sivulle oli kirjoitettu näiden lähetyssaarnaajien yhteystiedot. Kävin lukemaan

Tuomas Sarpolahti

kirjaa. Se vaikutti mielenkiintoiselta. Asia jäi ajatteluttamaan minua ja päätin ottaa yhteyttä noihin lähetyssaarnaajiin, jotka kirjan olivat toimittaneet. Mutta harmi. Puhelinnumero oli vaihtunut. Netin kautta sain ongittua uuden numeron ja otin yhteyttä. Sovimme tapaamisesta ja siitä lähti vuoden kestänyt projekti, jonka tuloksena tulin vakuuttuneeksi siitä, että tämä kirkko on minun kirkkoni. Tämä on palautettu tosi kirkko. Joseph Smith oli kirkon ensimmäinen profeetta, jonka kautta kirkko palautettiin. Meillä on nykyään elävä profeetta Thomas S. Monson ja jatkuva ilmoitus hänen kauttaan. Niiltä, jotka tutkivat kirkkoamme, voin kysyä: mitä jos kaikki onkin totta, mistä kerromme? Voiko kukaan kristitty olla perehtymättä uudempiin kirjoituksiin? Voiko olla kuulematta elävän profeetan ohjeita, voiko jättää tutustumatta Jeesuksen Kristuksen itsensä aloittamaan kirkkoon? Minä en voinut ja niinpä lopulta meninkin kasteelle 1. marraskuuta 2008. ■

Mistä tiedän -osio: Tässä osiossa julkaistaan jäsenten kääntymiskertomuksia ja miten kirjoittaja sai todistuksen evankeliumin totuudesta. Mikä johti siihen? Miten se tapahtui? Millainen kokemus se oli? Miten se on vaikuttanut kirjoittajaan? Nämä ovat kirjoittajien omakohtaisia kokemuksia. Jutun pituus noin 200–400 sanaa.